

PERE MAYOR*

Els nacionalistes i el CVC

Algú ha volgut fer demagògia quan el Bloc Nacionalista Valencià, després d'una valoració minuciosa i de tindre en compte l'opinió d'especialistes, considerà a priori positiva la iniciativa del Govern Valencià i de les Corts Valencianes d'encomanar un dictamen sobre la qüestió lingüística al Consell Valencià de Cultura.

És conegut que l'anomenat eufemísticament "conflicte lingüístic" amaga un procés de substitució lingüística del valencià per banda del castellà. I els nacionalistes del Bloc, contràriament, i em sembla una obvietat dir-ho, volem la normalització plena de la llengua pròpia del País Valencià. O el que és el mateix, estem en contra de l'actual diglòssia i minorització del valencià i contra la castellanització idiomàtica i cultural que els presents dirigents del PP promocionen.

Per tot això, qualsevol iniciativa que vaja encaminada cap a la disminució de la polèmica –polèmica que només beneficia el castellà, que és una llengua *no conflictiva*–, la valorem, en principi, positivament. Encara que sabem que els actuals governants no s'han caracteritzat històricament ni tampoc en l'actualitat per la valoració del valencià i que els seus socis de govern han posat pals a les rodes de qualsevol procés normalitzador, els donarem un marge de confiança perquè estem convençuts que, amb un acord lingüístic, els qui eixim guanyant som els qui portem els nostres fills a escola en valencià, els qui parlem sempre el valencià, els qui, en definitiva, volem que siga una llengua normal en una societat normal.

A nosaltres no ens agrada gens el PP ni els resultats de maig de 1995. Nosaltres som valencianistes i el PP no ho és. Les diferències programàtiques són abismals. Però nosaltres som prioritàriament demòcrates i no podem passar per alt que Zaplana ha estat el polític més votat pel nostre poble. I que, des de la legitimitat democràtica que li confereix, ha llançat una oferta que pot millorar el futur del valencià.

Tampoc no hem d'oblidar que el PSOE, amb dotze anys de majoria per poder fer-ho tranquil·lament, no oficialitzà l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana ni cap altre organis-

me normativitzador que ajudara a tancar el debat social. I això no respongué a cap casualitat, sinó a una estratègia ben calculada d'aquesta força espanyolista per mantenir captiva una part important del vot valencianista, mitjançant el xantatge d'allò que "vindrà el llop (la dreta) i se'ns menjarà el ramat (la llengua)". I aquesta instrumentalització partidista del conflicte ha tingut efectes molt negatius sobre l'ús social del valencià.

Però a les direccions del PSOE estatal i valencià tant els feia el futur de la nostra llengua si estava en joc el seu engranatge de poder. Si s'ha practicat terrorisme d'estat, si s'ha tirat mà a la caixa, si s'ha pactat amb el PP tot allò que ha calgut (les caixes d'estalvi valencianes ha estat el darrer episodi), haurien de tindre escrúpols per una llengua no castellana en una *regió* per ells secundària? Haurem de recordar, per exemple,

que l'imperi mediàtic de la dreta fou promogut, amb centenars de milions de pessetes dels impostos dels valencians.

D'altra banda, nosaltres (és una altra obvietat), considerem que qualsevol pacte lingüístic ha de fer-se d'acord amb criteris històrics i científics i que la comunitat científica i universitària ha de ser, necessàriament, protagonista de qualsevol instància normativitzadora de la nostra llengua. Per això defensem que l'IFV o altre organisme *ad hoc* dirimisca, per

damunt dels vaivens electorals, l'ús normatiu de la llengua. Així mateix, un acord lingüístic passa pel reconeixement de la unió idiomàtica entre el País Valencià, Catalunya i les Illes Balears, a més d'altres territoris dels estats espanyol, francès i italià. Un hipotètic acord que no tinguera aquestes bases no tindria mai el suport del Bloc.

La demagògia, per tant, qualifica qui la fa. Perquè, a tall d'exemple, és bastant patètic vore un ex-director general de Política Lingüística amb una pancarta de "Sí a la unitat de la llengua" el 25 d'abril d'enguany, ara que està en l'oposició. Per què no oficialitzaren la unitat de la llengua en els dotze anys de govern? Ho farien si tornaren a governar? Sabem que no, però alguns, que no tenen vergonya, continuen dient-ho.

"Un acord lingüístic passa pel reconeixement de la unió idiomàtica entre el País Valencià, Catalunya i les Illes Balears."

*Portaveu del Bloc Nacionalista Valencià